

Makber

— frezya... · 23 Şubat 2012

---

dalıp giden bakışların konakladığı virane hanlarda nefes aldı aşk

durmuş bir saatin yelkovanı kadar mahzun
akrebi gibi zehirliydi buluşmaları
kadının örselenmiş parmaklarına dokunmak için uzandı
erkeğin gün görmemiş hezeyanları
on parmağında on hüzün
gün kendini bırakınca gecenin kollarına
sıkı sıkı yumulmuş avuçlardan döküldü
iki yüreğin kan yaşları
karanlık, kimsenin görmediği renge boyandı kılsız fırçalarla

filbahri ağacının dallarına tutundu dili burkan meyveler
görmediği, bilmediği uzaklardan huzur devşirdi
ürktü
uykusunu katleden hayal yüzlerden
hiç olmadığı kadar zulmetti öz ruhuna üvey bir acıyla
katli vacip mücrimlerin son dualarından sıyırdı içinden gelmeyen aminleri
serendib' in bereketli göğüne üfürdü, üfürdü

asırlık yoldan gelen sakat yolcuyu korkunun sesi döndürdü yolundan
saka kuşlarının boğazına su akıtmaya çalıştı gerçeği talan eden yalan
teker teker düştü kuş cesetleri
gönüllerinden kopardıkları topraklarla gömdüler
bir kadın
bir erkek
avuç avuç

tuza kanmış gözlerin yıkandığı denizlerde boğuldu aşk